

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

16 martie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,
Judecători – Țurcan Anatolie și Plămădeală Ghenadie,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Antoci Maria în numele inculpatului Țuguțchii Dmitrii, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 septembrie 2021, în cauza penală în privința lui

Țuguțchii Dmitrii xxxx

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 05.08.2020 – 17.06.2021;

Instanța de apel: 08.07.2021 – 21.09.2021;

Instanța de recurs: 29.11.2021 – 16.03.2022.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 17 iunie 2021, pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală, în procedura prevăzută de art.364¹ Cod de procedură penală, Țuguțchii Dmitrii a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.217 alin.(4) lit. b) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 1 an, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a exercita activități ce țin de circulația drogurilor pe un termen de 5 ani.

A fost dispusă încasarea de la Țuguțchii Dmitrii în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare în mărime de 1 680 lei.

2. Pentru pronunțarea sentinței, prima instanță a constatat că Țuguțchii Dmitrii, având scopul de consum personal, în circumstanțe nestabilite de organul de urmărire penală, a intrat în posesia unei mase vegetale uscate și mărunțite de culoare galbenă-cafenie, care se afla într-un pachet din polimer incolor, pe care a păstrat-o asupra sa, până la data de 26.05.2020, aproximativ ora 08:40, când a fost stopat la intersecția străzilor Mihail Sadoveanu cu str. Igor Vieru, mun. Chișinău de către colaboratorii de poliție. După stopare, ultimul a fost condus la Inspectoratul de Poliție Ciocana amplasat pe str. Voluntarilor, 3/1, mun. Chișinău, unde de către colaboratorii de poliție a fost ridicată, substanță menționată mai sus, care conform Raportului de constatare tehnico-științific nr.34/12/I-R-2079 din 18.06.2019, s-a stabilit a fi produs etnobotanic, care conține cannabinoidul sintetic MDMB(N) - 2201. Masa produsului etnobotanic îmbibat cu cannabinoidul sintetic MDMB(N) - 2201, constituie 0,28 gr.

Potrivit Agenției Medicamentului și dispozitivelor medicale Substanța MDMB(N)-

2201 cu formula moleculară C₂₀H₂₈FN₃O₃ este cunoscută sub denumirea sinonim de 5F-ADB, 5Fmethyl-AMB, 5F-MDMB-PINACA. Substanța MDMB(N)- 2201, reprezintă un produs canabimimetic cu proprietăți psihotrope. MDMB(N)- 2201 este analog al unor substanțe canabimimetrice ilicite similare de exemplu 5F- AMB. 5F-AMB și AB-PINACA sunt introduse în HG nr. 1088 din 05.10.2004, cu privire la aprobarea tabelelor și listelor substanțelor stupefiante, psihotrope și precursorilor acestora, supuse controlului, cu modificările ulterioare. MDMB(N)- 2201/ 5F-ADB nu are utilitate terapeutică. MDMB(N)-2201 reprezintă o substanță periculoasă pentru viață și integritatea fizică și mintală a omului, care poate cauza următoarele efecte de diferită intensitate asupra organismului, în dependență de doza administrată, perioada consumului și sensibilitatea individuală. Efecte - fiziologice (somatice): xerostomia, hipertermie, tahicardie, hiperenii sclerelor, hiperemeză, coordonare motorie afectată, depresie respiratorie, insuficiență renală. Efecte psihice (psihoactive): agitație psihomotorie, atacuri de panică, anxietate, delir, obnubilare, halucinații intense și episoade psihotice, convulsii, hetero - și auto agresivitate, tulburări mintale și de comportament persistente, ideeație suicidală. Efecte fatale: în doze ridicate sau în combinație cu alte droguri sau medicamente a fost raportat deces prin moarte subită cardiacă, insuficiență renală acută sau accidente.

Astfel, masa de 0,28 gr. de substanța MDMB(N)-2201, care este un analog al substanțelor narcotice de tip 5F-AMB, AB-PINACA, în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 79 din 23.01.2006, privind aprobarea Listei substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora, constituie proporții deosebit de mari.

Acțiunile lui Țuguțchii Dmitrii, au fost încadrate în baza art.217 alin.(4) lit. b) Cod penal, adică, procurarea, păstrarea substanțelor narcotice, psihotrope sau a analoagelor lor, săvârșite în proporții deosebit de mari și fără scop de înstrăinare.

3. Avocatul Antoci Maria în numele inculpatului, a contestat sentința cu apel, prin care a solicitat casarea acesteia în latura penală, în partea stabilirii pedepsei, cu adoptarea unei noi soluții prin care lui Țuguțchii Dmitrii să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă, non privativă de libertate - cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, iar solicitarea acuzatorului de stat privind încasarea cheltuielilor judiciare, să fie respinsă.

În motivarea apelului a invocat dezacordul cu modalitatea de individualizare a pedepsei penale înlăptuită de către prima instanță, pe care o consideră prea aspră, ținând cont de faptul că inculpatul a recunoscut vina, s-a căit sincer de cele comise, a înaintat cerere de examinare a cauzei penale în baza art.364¹ Cod de procedură penală.

Instanța de judecată nu a apreciat dacă scopul pedepsei aplicate poate fi atins și fără executarea pedepsei cu închisoare. Aici, instanța de judecată nu a ținut cont de condițiile expres prevăzute în lege la compartimentul individualizării pedepsei, greșit a ajuns la concluzia că corectarea și reeducarea inculpatului poate avea loc numai prin izolarea inculpatului de societate, considerând că acesta urmează să execute real pedeapsa închisorii stabilite, or, corectarea inculpatului este posibilă fără privarea acestuia de libertate.

A mai indicat că, nu este de acord nici cu încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare, considerând că acestea urmează a fi suportate de către stat.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 septembrie 2021, a fost respins apelul declarat, ca nefondat, cu menținerea sentinței atacate, fără modificări.

4.1. În motivarea soluției, instanța de apel a reținut că, judecarea cauzei în instanța de fond a avut loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în corespundere cu prevederile art.364¹ Cod de procedură penală, probele fiind apreciate corect prin prisma

art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, prima instanță corect concluzionând asupra vinovăției inculpatului de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.217 alin.(4) lit. b) Cod penal.

În această ordine de idei, instanța de apel a menționat că, analizând materialele cauzei, în raport cu normele relevante la caz, instanța de apel a constatat că, instanța de fond a îndeplinit strict cerințele dispozițiilor art.364¹ alin.(1) Cod de procedură penală, opțiunea primei instanțe privind judecarea cauzei potrivit procedurii enunțate, n-a fost viciată, în cadrul urmăririi penale n-au fost încălcate normele imperative din Codul de procedură penală, astfel, instanța de apel a ajuns la concluzia că, nu poate fi reținută o altă situație de fapt decât cea reținută de către prima instanță.

Instanța de apel a considerat nefondate motivele invocate de către partea apărării cu referire la dezacordul cu individualizarea pedepsei penale, reținând că prima instanță la stabilirea pedepsei a ținut cont de prevederile art.7, 61, 75, 76, 77, 78 Cod penal, de caracterul și gradul de pericol social al infracțiunii săvârșite, de persoana inculpatului, care a acceptat probele administrate în cadrul urmăririi penale, de circumstanțele cauzei care atenuază sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, nu permite aplicarea prevederilor art.90 Cod penal, după cum solicit apărarea, astfel, instanța de fond corect i-a stabilit acestuia pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 1 an, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a exercita activități ce țin de circulația drogurilor pe un termen de 5 ani.

A menționat că, temei legal pentru aplicarea pedepsei mai blânde decât cea prevăzută de lege - nu se constată, or toate circumstanțele cauzei au fost luate în considerație de către prima instanță la stabilirea pedepsei, ținând cont de prevederile art.364¹ Cod de procedură penală, inculpatul beneficiind de reducerea cu o treime a limitei de pedeapsă cu închisoare prevăzute de sancțiunea normei penale în baza căreia a fost condamnat.

Instanța de apel a apreciat că, modalitatea de executare aleasă de prima instanță este în acord cu principiul proporționalității, având în vedere fapta comisă, urmările produse, personalitatea inculpatului și situația familială a acestuia.

Totodată, instanța de apel a apreciat ca nefondată cererea părții apărării privind necesitatea respingerii cererii părții acuzării de încasare a cheltuielilor judiciare din contul inculpatului, având în susținere prevederile art.227, 228, 229, 143 Cod de procedură penală, instanța de apel a conchis că soluția primei instanțe este corectă și motivată, iar cheltuielile judiciare pentru efectuarea expertizei judiciare nr.34/12/1-R-2079 din 18.06.2019, prin care s-a efectuat examinarea substanțelor depistate la inculpat, în mărime de 1 680 lei, urmează a fi suportate de inculpatul Țuguțchii Dmitrii.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Antoci Maria în numele inculpatului, prin care, invocând prevederile art.427 alin.(1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatului Țuguțchii Dmitrii să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă, neprivativă de libertate, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei.

În dezvoltarea argumentelor recursului, apărarea susține că pedeapsa stabilită de către instanța de apel inculpatului Țuguțchii Dmitrii, este prea aspră, or, instanța de apel la stabilirea pedepsei nu a ținut cont de faptul că inculpatul a recunoscut vina, s-a căit de cele săvârșite, a înaintat cerere de examinare a cauzei în procedura prevăzută de art.364¹ Cod de procedură penală.

Consideră că, în speță este posibilă suspendarea executării pedepsei cu închisoarea și acordarea posibilității acestuia, ca în termenul de probațiune, prin comportament

exemplar și muncă cinstită să îndreptățească încrederea ce i s-a acordat și va oferi o mai bună protecție intereselor societății, decât izolarea lui Țuguțchii Dmitrii de societate.

Susține apărarea că instanța de apel s-a expus doar asupra apelului declarant de către avocatul Antoci Maria în numele inculpatului, fără a se expune asupra apelului declarant de către inculpatul Țuguțchii Dmitrii, deși apelul fiind semnat de către ambii.

6. Procurorul a prezentat referință pe marginea recursului depus de partea apărării, și a pledat pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, deoarece instanța de apel și-a motivat just soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art.art.61, 75 Cod penal, astfel că nefiind comise careva erori de drept în raport cu motivele invocate de partea apărării, iar decizia contestată conține motive clare pe care se întemeiază soluția.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art.432 alin.(2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art.424 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate la art.427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent, or, art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Potrivit practicii judiciare constante, erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Din textul recursului declarat, Colegiul penal constată că, partea apărării invocă temeiurile prevăzute la art.427 alin.(1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, însă reieșind din esența argumentelor invocate se atestă că titularul cererii de recurs invocă, de fapt, numai dezacordul cu modalitatea de individualizare a pedepsei penale, temei de recurs prevăzut de pct. 10) potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Colegiul penal se va expune în privința temeiului de casare prevăzut la art.427 alin.(1) pct. 10) Cod de procedură penală, în partea ce ține de corectitudinea individualizării pedepsei penale aplicate inculpatului Țuguțchii Dmitrii, întrucât celelalte temeiuri de casare nominalizate în recurs nu au fost motivate de către apărare, iar în circumstanțele în care recursul nu este motivat sub aspectul temeiului de casare invocat, instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica.

În acest context, Colegiul penal menționează că, potrivit art.75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestuia.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele atenuante și agravante, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și

reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Colegiul penal reține că, persoanei vinovate urmează să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Totodată, categoriile pedepselor aplicate persoanelor fizice sunt expuse în Codul penal într-o anumită consecutivitate: de la cea mai blândă - amendă, până la cea mai aspră - detențiune pe viață.

În conformitate cu criteriile generale de individualizare a pedepsei, o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative, prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Respectiv, doar instanța de judecată este în măsură să înfăptuiască acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a săvârșit o infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Cu referire la argument apărării ca inculpatului să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă, Colegiul penal reține că aceasta corect a fost respinsă de către instanța de apel, or, infracțiunea prevăzută de art.217 alin.(4) Cod penal, potrivit art.16 alin.(4) Cod penal, face parte din categoria infracțiunilor grave, deși inculpatul Țuguțchii Dmitrii nu figurează la evidența medicului narcolog și nu se află la evidența medicului psihiatru, totuși instanța de apel corect a accentuat, că realizarea scopului pedepsei penale prevăzut la art.61 Cod penal, în privința inculpatului poate fi realizat doar prin izolarea de societatea, ținând cont de caracterul faptei prejudiciabile, de faptul că anterior a fost judecat de comiterea infracțiunilor similare, însă inculpatul nu s-a corectat, ci din contra a comis o altă infracțiune gravă.

Ca urmare, instanța de recurs menționează și faptul că circumstanțele la care face referire apărarea în cererea de recurs au fost luate în calcul la aplicarea pedepsei de către instanțele de fond, care la stabilirea pedepsei închisorii, au ținut cont de personalitatea inculpatului, de faptul că acesta anterior a fost condamnat pentru infracțiuni similare, a recunoscut vinovăția, se căiește sincer și a solicitat ca judecarea cauzei să fie înfăptuită în procedura simplificată.

Astfel, instanța de apel corect a respins cerința apărării cu privire la aplicarea în privința inculpatului Țuguțchii Dmitrii a prevederilor art.90 Cod penal, or, instanța de judecată poate dispune suspendarea executării pedepsei, doar în cazul în care consideră că scopul pedepsei stabilit de legiuitor la art.61 Cod penal, poate fi atins prin prisma normelor indicate supra.

Respectiv, instanța de apel corect a concluzionat, că scopul legii penale în speță poate fi realizat doar prin izolarea de societate a inculpatului Țuguțchii Dmitrii, deoarece fiind anterior condamnat, careva concluzii pozitive în acest sens nu și-a făcut, iar pedeapsa stabilită va contribui la corectarea și reeducarea acestuia, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea ultimului, cât și a altor persoane.

Referitor la argumentele apărării precum că instanța de apel s-a expus doar asupra apelului declarant de către avocatul Antoci Maria în numele inculpatului, fără a se expune asupra apelului declarant de către inculpatul Țuguțchii Dmitrii, Colegiul penal consideră că acestea sunt neîntemeiate, deoarece din conținutul deciziei instanței de apel, rezultă clar că instanța de apel s-a expus pe fondul motivelor invocate în apelul declarat, semnat de către inculpatul Țuguțchii Dmitrii și de către avocatul Antoci Maria.

În aceste circumstanțe, Colegiul penal conchide că, hotărârea instanței de apel în latura atacată de către partea apărării, nu conține erori ce ar duce la casarea acesteia.

Analizând în cumul argumentele invocate de către recurent în susținerea recursului declarat, Colegiul penal atestă că acestea au constituit obiect de examinare în instanța de apel, asupra căroră instanța s-a expus, complet, argumentat și motivat.

În acest sens, Colegiul penal face trimitere la pct. 37 a hotărârii CtEDO din 16.02.2010 în cauza *Albert vs. România*, în care s-a statuat că, art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să-și motiveze deciziile, nu poate fi interpretat ca impunere de a da un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*cauza Van de Hurk vs Olanda, din 19 aprilie 1994, pct. 61*), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie printr-un alt mod, să examineze chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Prin urmare, constatând temeinicia motivării soluției instanței de apel, instanța de recurs ordinar o însușește integral întrucât această instanță a oferit răspunsuri complete și argumentate tuturor problemelor esențiale invocate în speță, pedeapsa aplicată inculpatului fiind una proporțională și echitabilă faptei comise.

Ținând cont de cele constatate supra, Colegiul penal conchide că, erorile invocate în recurs nu și-au găsit confirmarea, iar hotărârea atacată este legală și întemeiată, astfel că recursul urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În temeiul art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Antoci Maria în numele inculpatului Țuguțchii Dmitrii, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 septembrie 2021, în cauza penală în privința lui *Țuguțchii Dmitrii xxx*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 21 aprilie 2022.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Plămădeală Ghenadie